

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 139. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm6453/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mindes-Mærker og hiit finder Man Spor af langt mere men her af langt mindre end Man veed det har været og vicket. Salomons-Tempel sank i Grus, længe før endnu Paris-tårnet iaste Glands paa Grækerens forgybede Viskab, Biled-Sætter og Hieroglypher landsforviste Jehovah, og af det andet Tempel blev, efter Herrens Ord, ei Sten paa Sten, saa de Ed-Sager, Man der skalde finde, maatte vel mest være Papyrus-Ruller i Leer-Kar; thi ligesom det er sagt, at Loden, hvori Moses svømmede paa Nilen, var af Papyrus-Rødder (Hyblus) saaledes maa vi sige, det var ogsaa paa en Maade i Papyrus-Rødder Moses og alle de Stør i Israel svømmede paa Livens Strøm til os, thi Jøderne helte kun Døe med dreg Hæder, men skaffe os kænner nu, naar de ser den vel optaget, en ebræisk Minne til den, som godt kan behøves.

Det var tilvøise kun en liden Delt af Jorden, Jehovah forbeholdt sig og skænkede Abraham sin Ben, selv naar Man ser paa de naturlige Grændser, som er Libanon imod Norden, Cyptrat mod Østen, Parans Delt mod Syden, og Middelhavet mod Vesten; men stundt kastet ogsaa liden paa hele denne Strækning, var det dog kun i Davids Tid, Israels Erobringst hardeed gif sa vidt, og hvad der virkelig liden best mellem de tolv Stammer var end nu meget mindre. Det var nemlig kun Gilead østen for Jordan, og den bedste Del af Landet vestenfor, hvor dog Philisterne beholdt So-Akron, lige op til Taffa (Doppel), som altsaa var Ebræernes eneste So-Stad, uden sikker Haab, og indsluttet af Berge, der aldrig synes at have haft ret fremkommelige Veie. Vel kaldes det fra Krists-Tid Landet som flyder med Mælk og Honning, maa ogsaa have været velbygget, siden det ernærede saamange Jøddygere og ubeholdt saamange Plunderinger, men dog er det ingenlunde saa værdt og frugtbart som Man skalde slutte efter

